

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

i landet har en dygtig og driftig bondestand, som indenfor de forskellige brugsstørrelser arbejder med liv og lyst og stor dygtighed og får mere ud af jorden end de fleste af de landbrugere, der dyrker jord under langt gunstigere vilkår, end den danske bondestand har at arbejde under. Når det danske samfund dog indtil nu har kunnet holde den levefod, vi har, skyldes det ikke mindst landbrugets dygtighed, at man ude i de tusinder af bondehjem, store og små, slider fra tidlig morgen til sildig aften for at få mest muligt ud af bedriften.

Der er også problemer for landbruget som for alle andre erhverv i tiden. Manglen på arbejdskraft er et stort problem for visse grupper af landbruget, ja, for store grupper af landbruget. Der er mange, der har set denne sommer, og navnlig den kommende tid med hensyn til roernes pasning, i møde med stor ængstelse for, hvordan arbejdet skal blive udført. Jeg håber, at alle ansvarlige myndigheder vil vise den forståelse, landbruget har krav på, så det kan få den arbejdskraft, der er brug for. Det er meget betydelige værdier, der står på spil for hele det danske samfund med, at roemarkerne bliver passet på tilfredsstillende måde i den kommende måneds tid.

Man ser naturligvis også i landbruget med bekymring på de stadigt stigende udgifter, som rammer landbruget, som de rammer alle andre. Men heldigvis har der altid med landbrugergerningen fulgt et lyst sind og en stor optimisme; sortsyn og pessimisme træffes mere udpræget hos visse ledere i landbrugets organisationer end hos den jævne bonde. Heldigvis er den store del af danske bønder, både små og store, lyseere, og hvis ikke man havde dette lyssyn som landmand, ville der have været mange perioder, hvor landbruget havde givet op.

Det danske samfund skylder den danske landbostand stor tak for det dygtige og flittige arbejde, der udføres i alle danske bondehjem i disse år, og den kornordning, der nu gennemføres, gennemføres ikke af denne rigsdag for at lægge hindringer i vejen for bondestanden, den gennemføres, fordi landet er i nød, fordi det er nødvendigt for at sikre befolkningens ernæring. Den er forment så lempeligt og hensynsfuldt overfor de interesser, som der nødvendigvis må

vises hensyn indenfor landbruget, som det overhovedet er muligt, og det er også min tro, at den danske bondestand taget som helhed vil forstå, at rigsdagen virkelig meget vel ved at vurdere landbrugets indsats, og at det, vi her står i færd med at gennemføre, ikke er forsøg på at lægge hindringer i vejen for landbruget, men er affødt af tidens nødvendighed.

Jeg skal anbefale lovforslaget og de ændringsforslag, som er stillet af udvalget og tiltrådt af ministeren.

Oluf Pedersen: Om de foreliggende ændringsforslag skal jeg kort sige, at jeg ikke går imod, hvad der er foreslået af udvalgsflertallet. Dette gælder derimod ikke selve lovforslaget.

Begrundelsen for lovforslaget er jo ikke manglen på korn. Det må ses som et offer for landbruget, et offer, som jeg mener efter forslaget bliver bragt på en besværlig måde, som udmærket godt i visse tilfælde kan skade produktionen, der jo er så vidt forskellig for hver enkelt ejendom.

Selve baggrunden for lovforslaget kan det være naturligt at sige et par ord om.

Da England i sin tid devaluerede, frygtede man, at resultatet af denne devaluering med de faste aftaler, man havde, ville blive en landbrugskrise. Det var den baggrund, der var for, at venstre og de radikale gik ind for sammen med den socialdemokratiske regering, at Danmark skulle devaluere tilsvarende. Konservativerne ville vente, eventuelt have en mindre devaluering, medens retsforbundet ønskede at give kronen fri. Jeg er ikke i tvivl om, at dette, at give kronen fri, så den havde fået sit rette leje i det daværende prisniveau, ville have været det klogeste. Meget ville utvivlsomt være vundet, om vi havde fået en fri og stabil krone. Der er jo siden den tid sket meget her i landet, og disse ting tyder på, at hvis man dengang havde givet kronen fri, var den ikke faldet så katastrofalt, som man fra anden side mente; tværtimod, hvis man havde givet kronen fri og den havde beholdt det niveau, som var naturligt i henhold til de priser, der da var, ville man have undgået det meste af den prisstigning, der siden er kommet, også den prisstigning, som begrundes det foreliggende lovforslag. For rug var prisen dengang omkring 38 kr. Devalu-